

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Minden megdrágult a budapesti piacokon*

Forrás:

Népszava

Bp.

(Hely)

1921. 8. 4

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

381.6 1921

Minden megdrágult a budapesti piacon. — A zsir ára megfolyt, a kenyér árát 25%-kal emelték. — A burgonyát is kiviszik az országból. — A földfőzelékek ára 200%-kal emelkedett egy hét alatt.

Ha előfizetőt szerezhetsz a NÉPSZAVA-nak ma, ne halaszd holnapra.

Napról-napra emelkednek az árak

és nem néhány fillérrel, hanem ugrásszerűen sok-sok koronákkal. A gabonatermő Magyarországon 6 koronáért árulják a barna kenyér kilóját és a rántáshz való lisztet is kilónként 14 koronával kell megfizetni az „ellátatlan” munkásnak és sokkal drágábban azoknak, akik bár szintén robotos proletárok, még sem kerültek bele az ellátatlanok jegyzékébe. De nemcsak a kenyér drágult meg. Hiszen megírtuk, sokszor elmondottuk, hogy a gabonárak emelkedése magával rántja a többi szükségleti cikk árát is. Nem kellett soká várnunk arra, hogy tényekkel igazolódjék ez az állításunk, mert ime

a zsir ára 120 koronán fölül emelkedett

tíz nap alatt 80 koronás árról. Emelkedett a marhahús és a borjúhús ára is horribilis mértékben és azok a szegény asszonyok, akik abban reménykedtek, hogy a húst pótolhatják az olcsóbb főzelékneműekkel, keservesen csalódtak, mert például az egy hét előtt még 4-5 koronáért árult zöldbab ára 12-16 koronára emelkedett föl és ugyanezenért árúsítják most a paradicsomot is. De ha a főzelékneműek ára nem is emelkedett volna ilyen nagyon magasra, akkor se telhetett volna sok öröme beneműk a szegény munkásasszonyoknak, mert hiszen nincs mivel berántani, mivelhogy a zsir elűnt a piacokról, minden valószínűség sze-

rint azért, hogy még drágább köntösben jeljenek hosszék meg újra a kiuzsározott szegény emberek vágyakozó szeme előtt. A munkásasszony élete most csupa kínlódás. Hogyan ossza be a heti 5-600 koronát úgy, hogy akármilyen kevéske ebéd és vacsora kerüljön az asztalra. A 6 koronás kenyérárak, a 120 koronás zsirár teljesen megoldhatatlanná teszi a szegény ember megélhetését. Mit főzzön az asszony, hogy a dolgozó ember erőt adó táplálékhoz jusson. Akárhogy is akarja beosztani a sovány keresetét, bizony sehogy se futja. Ha csak főzeléket akar is föltálni ebédre-vacsorára, az is, ha nem is nagyon nagy a család, 60-80 koronát emészt föl. Hol van most még a kenyér és hol az egyéb apró szükségletek. De lehet-e csupán

főzeléken élni a nehéz munkát végző munkásnak? Az meg egyenesen talány, hogy a még kisebb keresetűek és

a munkanélküliek hogyan élnek, miből élnek.

Valamikor, a „boldog békevilág”-ban azzal tréfálkoztak egymás között a munkanélküli munkások, hogy elmondták egymásnak a dunaparti ebédjük menüjét, amely kovászos uborkából állott. Vége már ennek az „eldorádó” állapotnak is. Most az uborka kilója 7-8 és nem ritkán 10 korona. A fölött emberek még csak valahogyan bírják egyideig a kopálást, az éhséget, de

mi lesz a gyerekekkel,

a most fejlődő ifjúsággal, a csecsemőkkel, akiket a rosszul táplált anyák szoptatni nem tudnak?

A tej árát is újabb 25%-kal fölemelték.

Most 13.50 korona egy liter tej ára. Honnan vegye erre a pénzt a kisgyermek munkásember? Azok az árak, akik annyit szavalnak Magyarországon ujjatereztéséről, az új generációt

testi és szellemi fejlesztéséről, nem gondolnak arra? Sietünk megválaszolni a kérdésre helyettük, bizony, ők erre nem gondolnak. Ezek az árak arra gondolnak, hogy a szegény fogyasztókból minél több garast rabolhassanak. Föl-emelkedett a vaj ára is 160 koronáról 220 koronára és megdrágították a szegény gyárimunkások egyszerű ebédjét, a kávéját is. Egy kis kávére kávé most 8-10 koronáért mérnek. S manderre nem mondhatunk egyebet, mint „éljenek derék kiscsajdánk”, akik az „Uj Barázda” hasábjain járják most a ropogós magyar táncot afölötti örömeikben, hogy a kormány tervbe vette a burgonyakivitel engedélyezését is. Egyelőre

4600 vagon burgonya kiviteléről van szó.

A Duna-Tisza közén a szárazság teljesen fenkretette a krumplit, de Szabolcsban és Dunántul a burgonyatermés elég jó, örvendezik az „Uj Barázda” a hivatalos kiscsajdaujság, és ezalatt valószínűen azt érti, hogy a burgonyatermés a kiscsajdáknak lesz nagyon jó, mert kivihetik az országból drága pénzt és ari szemét itt marad, azzal itt uszoráskodhatnak, mint a liszittel. De talán tulságosan szigorúak vagyunk. A kiscsajdák elvégre megis csak a haza érdekeit tartják szem előtt és az már azután csak véletlenség, hogy ez alatt a saját érdeküket gondolják.